

MARA (8) *sb f*

Oba a jasne.

sg N mara (6). ◇ I marą (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. Widzenie senne, marzenie, urojenie, złudzenie, coś nierealnego; forma, phantasma, species, falsa visio, (somnia) visum Cn (4) :

Przysłowie: Bo któż to właśnie może zrozumieć na świecie Czo się więc dziwnie komu przez sen wełbie płecie Sen mara dobra wiara *RejJóz K.*

Szereg: »sen, mara« [może skostniałe pod wpływem przysłowia] (1): Podobnoć się na łańnią sen mara wyawi *RejJóz Kv.*

Przen: Coś szybko przemijającego, nieuchwytnego (2) : O panie/ co jest człowiek/ że go tak śzaniujesz? [...] Mára człowiek: á iego látá łą lotnemu Cięniowi równé niehamownemu. *KochPs 209.*

Szereg: »sen a mara« (1): Widziłz moia miła żono w rzeczy samey że wszystko sen á mára/ cokolwiek jest ná świecie. *WysKaz 47.*

2. Zjawa człowieka zmarłego, upiór, zmora, duch, widziadło; larvalis forma, idolum, larva, monstrum, spectrum, umbra Cn (4) : Gdziekolwiek jest/ [...] lituy méy żalości/ [...] Poćiesz mię/ iako możełz: á itaw się przedemną Lubo śnem/ lubo cięniem/ lub mára niktzemną. *KochTr 10.*

Szereg: »(nie) duch czy (ani) mara« (2): Coż jest przebog/ duch/ czy mára? Dziwnać iakaś Boża stworá. *MWilkHist K4, K4.*

W przen (1) :

Szereg: »larwa i mara« (1): Perłonę lepak Bogá Oycá/ zowią [...] lárwą/ y mára niktzemną y Diabellką. *PowodPr 33.*

Synonimy: **1. cień, figura; 2. cień, duch, larwa.**